

07-07-2024 Το πρόσωπο αντίδοτο των εξαρτήσεων

- Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση του Κυρίου και Τον ακολούθησαν, γιατί τους ενέπνευσε και γιατί είχαν δεκτικότητα.
- Αυτό που κυρίως εμπνέει τους άλλους δεν είναι τα λόγια μας, αλλά το πνεύμα που φέρουν τα λόγια μας.
- Όταν δεν έχουμε λόγο ζωής που να μας έχει αλλοιώσει, κανέναν δεν μπορούμε να εμπνεύσουμε με τα λόγια μας.
- Κυρίως η εσωτερική μας κατάσταση είναι αυτή που μπορεί να εμπνεύσει κάποιον, παρά η τεχνική μας, η τακτική μας, ο τρόπος που χρησιμοποιούμε και η κατάρτιση που έχουμε. Αυτό που είμαστε εμπνέει ή δεν εμπνέει.
- Ο Κύριος, που είναι η Ζωή, το Φως, εμπνέει τον κάθε άνθρωπο που είναι δεκτικός.
- Όταν ο Κύριος ζήτησε από τους μαθητές να εγκαταλείψουν τα πάντα και να αφοσιωθούν σε Αυτόν, αυτοί το έκαναν, όχι γιατί ενθουσιάστηκαν στιγμιαία από τα λόγια Του, αλλά γιατί αξιολόγησαν βαθιά τη ζωή τους, συνειδητοποίησαν τον λόγο της ύπαρξής τους και επέλεξαν την αλήθεια.
- Είμαστε τόσο εξαρτημένοι από κάποια πράγματα, που δεν μας είναι καθόλου εύκολο να αποκοπούμε από αυτά και να ακολουθήσουμε τον Χριστό. Εδώ δυσκολευόμαστε ακόμα και το κινητό μας να αφήσουμε μακριά μας για λίγα λεπτά.
- Είμαστε "χριστιανοί" βολεμένοι αστοί και θέλουμε έναν Χριστό που να υπηρετεί την καθημερινότητά μας. Ακούμε και διαβάζουμε ότι οι μαθητές άφησαν τα πάντα και ακολούθησαν τον Χριστό και εμείς ούτε το κινητό μας μπορούμε για λίγο να αφήσουμε.
- Ο πόθος για την αλήθεια δουλεύεται και πρέπει να είναι η εργασία της ζωής μας.
- Ο άνθρωπος που ποθεί την αλήθεια δεν ζει με τις ψευδαισθήσεις του κόσμου, αλλά εργάζεται πνευματικά, προσεύχεται, μελετά και γενικά προσπαθεί να διαμορφώνει μέσα του τον απαιτούμενο χώρο, ώστε ο άνθρωπος αυτός να είναι δεκτικός στη χάρη του Θεού.
- Δεν γίνεται να λέμε ότι αγαπάμε τον Χριστό και να είμαστε γεμάτοι εξαρτήσεις.
- Αποδεικνύω ότι αγαπώ αληθινά τον Χριστό ή και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, όταν μπορώ να διώχνω μακριά οτιδήποτε με χωρίζει από αυτό το πρόσωπο.
- Όταν παραμένω σε εξαρτήσεις, δηλώνω ότι στην πραγματικότητα αδιαφορώ για το πρόσωπο του άλλου και κατά συνέπεια δεν μπορώ να το εμπνεύσω.
- Αν πάρουμε στα σοβαρά τη ζωή μας και καθρεφτιστούμε μέσα μας, θα δούμε τι είναι σημαντικό για μας και θα καταλάβουμε ότι ο Χριστός κάθε μέρα προσκαλεί όπως τους μαθητές Του και μας, αλλά εμείς Του γυρίζουμε την πλάτη.
- Να μην επιμένουμε να πείσουμε κάποιον για κάτι, όσο πνευματικό και ωφέλιμο γι' αυτόν κι αν θεωρούμε ότι είναι. Μετά τη δεύτερη προσπάθεια το πιο συνετό είναι να σιωπήσουμε.

- Μια πρόσκληση που έχει αλήθεια έχει και την πιθανότητα να αλλοιώσει κάποιον, αρκεί αυτός να είναι δεκτικός. Η αποδοχή της ή η απόρριψή της είναι ευθύνη του ανθρώπου στον οποίο πηγαίνει αυτή η πρόσκληση.
- Την πρόσκληση του Χριστού τη δέχεται ο άνθρωπος που σέβεται την καρδιά του, ποθεί την αλήθεια, αδειάζει από εξαρτήσεις και επιλέγει να ασκείται στην αγάπη.